

[Arbejdsministeren.]

arbejdsdirektoratet, jo i særlig grad skulle hjælpe de kvinder, der ønsker det, ind på arbejdsmarkedet også på de vilkår, som disse kvinder kunne ønske at gå ind på arbejdsmarkedet under. Jeg satte et arbejde i gang her med en række kursus ud over landet, indføringskursus, og jeg tror, der alene i dette initiativ ligger en ganske betydelig opmuntring.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Per Møller* til stats- og udenrigsministeren:

„Hvilke oplysninger kan stats- og udenrigsministeren give om Danmarks stillingtagen under den rådslagning, som generalsekretær U Thant holdt med den rådgivende komité forud for den hastige opløsning af FN-styrken i Mellemøsten?“

Skriftlig begrundelse:

Da generalsekretær U Thant modtog den ægyptiske regerings anmodning om FN-styrkens tilbagetrækning, opstod der en situation, der rent formelt var klar og ligetil. Styrken har været stationeret på ægyptisk territorium, og Ægypten har fra starten forbeholdt sig ret til at bestemme, hvornår en tilbagetrækning kunne ske. Der er da heller ingen, der har antastet Ægyptens ret til at forlange, at FN-styrken sendes bort.

På den anden side må det vække den største bekymring, at FN-styrken i største hast opløses netop i det øjeblik, da der var mere brug for den, end der har været på noget tidspunkt siden 1956.

Det spørgsmål har derfor været rejst, om U Thant ikke burde have søgt udveje for nærmere forhandling med Ægypten og andre interesserede lande, inden FN's flag blev strøget. Canada har arbejdet for en nærmere undersøgelse og drøftelse, men ifølge pressemeddelelser er Danmark gået imod Canadas synspunkter under den hastige rådslagning, som U Thant afholdt med repræsentanter for de lande, der har bidraget til FN-styrken. Spørgsmålet til stats- og udenrigsministeren sigter på en nærmere klarlæggelse af regeringens standpunkt.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Per Møller: Da FN's mellemstlige vagtstyrke blev oprettet i 1956, var det aldeles klart, at FN under de givne vilkår ikke kunne sende militære styrker ind på ægyptisk territorium uden med den ægyptiske regerings samtykke. Det har i de forløbne år været aldeles klart også, at den ægyptiske regering havde ret til at kræve FN-styrken opløst og trukket tilbage fra ægyptisk territorium. Da den ægyptiske regering forleden dag fremkom med den officielle anmodning om, at styrken skulle trækkes tilbage, var der derfor ikke nogen tvivl om, hvad svaret måtte blive.

Der var derimod to spørgsmål, der ikke på forhånd var umiddelbart klare. Det ene spørgsmål var, hvem der på FN's vegne skulle afgive og forme svaret. Generalsekretær U Thant mente, at det var noget, der tilkom ham, og det er tænkeligt, at han her har en anden opfattelse end generalsekretær Dag Hammarskjöld havde; så vidt det er mig bekendt, lagde denne vægt på det synspunkt, at da det var generalforsamlingen, der havde oprettet FN-styrken, måtte en beslutning om tilbagekaldelse af denne styrke også tilkomme generalforsamlingen. U Thant mente imidlertid, at han var berettiget til at give svaret.

Men her kommer det næste spørgsmål om, hvor hurtigt svaret så skulle gives, og det ser ud til, at generalsekretær U Thant har haft et umådeligt hastværk. Forinden han gav den ægyptiske regering svar, holdt han dog en rådslagning med en komité sammensat af repræsentanter for de lande, der har bidraget til FN-styrkens opretholdelse, herunder også Danmark, og her er det, jeg gerne vil spørge stats- og udenrigsministeren, hvilken rolle Danmark spillede under denne korte rådslagning, der fandt sted, med eftertryk på spørgsmålet om, hvorvidt Danmark tilrådede U Thant at give sig en smule tid, før han afgav svaret til den ægyptiske regering.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag): Det er rigtigt, som hr. Per Møller fremstiller det her, at da den ægyptiske eller, som det